

فصل ۳

تبادلات گازی

نفس کشیدن، یکی از ویژگی‌های آشکار در بسیاری از جانوران است. در ذهن بسیاری از ما، نفس کشیدن به معنای زنده بودن است. برای تشخیص اینکه آیا فردی زنده است یا نه، غالباً نگاه می‌کنیم که آیا نفس می‌کشد یا خیر.

سازوکاردستگاه تنفس در انسان

گفتار

چرا نفس می‌کشیم؟

ارسطو معتقد بود نفس کشیدن باعث خنک شدن قلب می‌شود. او نمی‌دانست که هوا مخلوطی از چند نوع گاز است؛ بنابراین هوای دمی و بازدمی را از نظر ترکیب شیمیایی یکسان می‌دانست.

درک اهمیت فرایند تنفس زمانی ممکن شد که آدمی توانست ارتباط دستگاه تنفس و دستگاه گردش خون را بیابد.

میزان نیتروژن موجود در هوای دمی و بازدمی تقریباً تفاوتی ندارد. تقسیم‌بندی خون به تیره و روشن بر اساس میزان O_2 و CO_2 موجود در آن انجام می‌شود؛ بنابراین تیره یا روشن بودن خون نمی‌تواند مبنای سنجش میزان مواد مغذی (گلوکز، آمینواسید و...) موجود در آن باشد.

انرژی مواد مغذی، مانند گلوکز (نه فقط گلوکز) باید ابتدا به انرژی ذخیره شده در ATP تبدیل شود.

واکنش صفحه بعد که تنفس یاخته‌ای نام دارد توجیه‌کننده این موضوع است که اگر میزان اکسیژن (O_2) موجود در یاخته‌ها کاهش

یابد، تولید ATP در آن‌ها با **کاهش چشمگیری** مواجه می‌شود.

۱ $\text{O}_2 + \text{آب} + \text{کربن دی اکسید} \rightarrow \text{ADP} + \text{فسفات} + \text{اکسیژن} + \text{گلوکز}$

۲ **یکی از علل** زیان‌بار بودن کربن دی اکسید این است که می‌تواند با آب واکنش داده، کربنیک اسید تولید کند و pH را **کاهش** دهد.

۳ تغییر pH باعث تغییر ساختار پروتئین‌ها می‌شود که می‌تواند عملکرد پروتئین‌ها را مختل کند.

۴ این‌گونه نیست که کاهش pH در عملکرد **همه آنزیم‌های بدن** اختلال ایجاد کند؛ برای مثال در فصل قبل گفته شد که **آنزیم‌های ترشح شده از یاخته‌های اصلی** غده‌های معده در **محیط اسیدی** (pH پایین) فعالیت می‌کنند.

۵ بسیاری از (**نه همه**) فرایندهای یاخته‌ای را پروتئین‌ها انجام می‌دهند؛ بنابراین از بین رفتن عملکرد آن‌ها، **اختلال گسترده‌ای** را در کار یاخته‌ها و بافت‌ها ایجاد می‌کند.

۶ **افزایش** کربن دی اکسید **خطرناک‌تر** از **کاهش اکسیژن** است، اما نبود CO_2 **خطرناک‌تر** از افزایش CO_2 است. (دوستان خوب معلومه، نبود O_2 خطرناک‌تره، چون به سرعت منجر به مرگ می‌شود. به تفاوت واژه‌های «نبود» و «کاهش» دقت کنیں).

شكل فعالیت (صفحة ۳۵)

۱ هنگام دم از انتهای لوله موجود در محلول ظرف سمت چپ و هنگام

بازدم از انتهای لوله موجود در ظرف سمت راست، حباب خارج می‌شود.

۲ تغییر رنگ معرف CO_2 در **هر دو** ظرف صورت می‌گیرد، ولی

ظرف سمت راست **زودتر** از ظرف سمت چپ تغییر رنگ می‌دهد؛

زیرا **بیشتر** هوا به محلول ظرف سمت راست وارد می‌شود.

بخش‌های عملکردی دستگاه تنفس

از نظر عملکرد، می‌توان دستگاه تنفس را به **دو بخش اصلی** به نام‌های بخش هادی و بخش مبادله‌ای تقسیم کرد.

▶ بخش هادی

نایزک‌های مبادله‌ای جزء بخش هادی به حساب نمی‌آیند.

با پایان یافتن پوست، مخاط مژک‌دار **آغاز** می‌شود که در **سراسر** مجاری هادی نیز ادامه پیدا می‌کند.

مخاط دستگاه تنفسی برخلاف مخاط لوله گوارش یاخته‌های مژک‌دار دارد.

شكل ۲ (صفحة ۳۶)

۱ **برخی** از یاخته‌های لایه مخاط نای، مژک ندارند.

۲ حرکت ضربانی مژک‌های یاخته‌های مژک‌دار مخاط نای به سمت بالا (یعنی به سمت حلق) است.

۳ ضخامت ماده مخاطی پوشاننده سطح مجاری تنفسی در سراسر آن یکسان نیست.

۴ **همه انواع** یاخته‌های مخاط نای بر روی غشای پایه مستقرند.

۵ در بخش‌های هادی دستگاه تنفسی، گروهی از یاخته‌ها غیرپیوندی (یاخته‌های استوانه‌ای مژک‌دار دیواره نای) زوائدی (مژک‌هایی) به داخل ترشحات محتوى مواد ضد میکروبی (ماده مخاطی) می‌فرستند.

حلق، گذرگاهی ماهیچه‌ای است که **هم هوا و هم غذا** از آن عبور می‌کنند.

☰ انتهای حلق به یک دوراهی ختم می‌شود. در این دوراهی، حنجره در جلو و مری در پشت قرار دارد.

Ⓐ هنگام بلع و استفراغ، اپی‌گلوت به سمت پایین، ولی در فرایندهای عطسه و سرفه، اپی‌گلوت به سمت بالا حرکت می‌کند.

☰ در دیواره نای، دهانه غضروف (دهانه حرف C) به سمت مری قرار دارد در نتیجه، حرکت لقمه‌های بزرگ غذا در مری با مانعی روبرو نمی‌شود.

☰ نای در انتهای خود به دو شاخه تقسیم می‌شود و نایزه‌های اصلی را پدید می‌آورد.

Ⓐ محل دو شاخه شدن نای در پشت استخوان جناغ واقع است.

☰ هر نایزه اصلی به یک شش وارد شده، در آنجا به نایزه‌های باریک‌تر تقسیم می‌شود.

Ⓐ در نای گوسفند برخلاف انسان قبل از دو نایزه اصلی یک انشعباب سوم هم مشاهده می‌شود که جداگانه به شش راست می‌رود.

Ⓐ انشعبابی از نایزه‌ها که بافت غضروفی ندارد، نایزک نامیده می‌شود.

☰ آخرین انشعباب نایزک در بخش هادی (نه در کل دستگاه تنفس)، نایزک انتهایی نام دارد.

شكل ۵ (صفحة ۳۶)

۱ دیواره نای همانند دیواره لوله گوارش از چهار لایه تشکیل شده است.

۲ ضخیم‌ترین لایه دیواره نای، لایه غضروفی ماهیچه‌ای است.

۳ غدد ترشحی نای در زیر مخاط قرار دارند.

فراوان‌ترین یاخته‌ها در مخاط نای از نوع استوانه‌ای مژک‌دار هستند.

بخش مبادله‌ای

نایزکی را که **روی** آن حبابک وجود دارد، نایزک مبادله‌ای می‌نامیم.
 نایزک مبادله‌ای در **انتهای** خود به ساختاری **شبیه** به خوشة انگور ختم می‌شود که از **اجتماع** حبابک‌ها پدید آمده است. **هر یک** از این خوشه‌ها را یک کیسه حبابکی می‌نامند.

مخاط مژک‌دار در طول نایزک مبادله‌ای به پایان می‌رسد (پس در نایزک مبادله‌ای هم مخاط مژک‌دار وجود دارد).
 در انسان حبابک‌ها و نایزک‌ها فاقد حلقه‌های غضروفی هستند.

شکل ۷ (صفحه ۳۷)

- ۱ **هرچه** از بخش‌های **ابتدا**ی نایزک مبادله‌ای در طول آن پیش برویم، تعداد **حبابک‌ها** **بیشتر** می‌شود.
- ۲ حبابک‌ها ممکن است در کیسه‌های حبابکی قرار نداشته باشند.
- ۳ **هر** نایزک انتهایی، به **دو یا چند** نایزک مبادله‌ای منشعب می‌شود.
- ۴ حبابک‌ها اندازه‌های متفاوتی دارند.

در حبابک‌ها، **گروهی** از یاخته‌های دستگاه ایمنی به نام **درشت‌خوار** مستقر هستند؛ این یاخته‌ها دارای ویژگی **بیگانه‌خواری** و **توانایی حرکت‌اند**.

هنگام نفس کشیدن، حجم کیسه‌های حبابکی تغییر می‌کند.
 لایه نازکی از آب، سطحی از حبابک را که در تماس با هواست پوشانده است؛ بنابراین حبابک به علت وجود نیروی کشش سطحی، در برابر باز شدن مقاومت می‌کند.

☰ ماده‌ای به نام عامل سطح فعال (سورفاکتانت) که از بعضی از **ياخته‌های حبابک‌ها** ترشح می‌شود، با **کاهش** نیروی کشش سطحی، باز شدن حبابک‌ها را آسان می‌کند.

☷ عامل سطح فعال **در سطحی** از حبابک‌ها که مجاور هوا است، ترشح می‌شود.

ଓ در انسان بافت پوششی حبابک‌ها و گلومرول (کلافک) در هر گردیزه از نوع سنگفرشی تک‌لایه است.

شكل ۱۱ (صفحة ۴۴)

۱ در جاهایی که بافت پوششی حبابک و مویرگ **هر دو** از یک غشای پایه مشترک استفاده می‌کنند، مسافت انتشار گازها به حداقل ممکن رسیده است.

۲ در **هر** حبابک، ياخته‌های سنگفرشی **تک‌لایه**، **بیشترین** تعداد را داشته که این ياخته‌ها اندازه **بزرگ‌تری** نسبت به ياخته‌های ترشح‌کننده سورفاکتانت دارند.

☷ در سطح ياخته‌های نوع دوم زوائد ریزی یافت می‌شود.
(سراسری ۱۴۰۱)

☷ ياخته‌های نوع اول و نوع دوم با ياخته‌های مویرگ‌ها، غشای پایه مشترک دارند.
(سراسری ۱۴۰۱)

حمل گازها در خون

ଓ **هر** رشته پلی‌پپیدی هموگلوبین به یک **گروه** غیرپروتئینی به نام «هم» متصل است.

پیوستن یا گستن کربن دی اکسید به هموگلوبین **همانند** اکسیژن **تابع غلظت آن است.**

با فرض اینکه به انسان مهارکننده کربنیک اسیدراز ترزیق شود، یون بیکربنات خون کاهش می‌یابد.

کربن مونوکسید مولکول دیگری است که می‌تواند به هموگلوبین متصل شود. با این تفاوت که وقتی متصل شد، به آسانی جدا نمی‌شود.

بیشترین مقدار حمل اکسیژن در خون به وسیله هموگلوبین انجام می‌شود؛ اما هموگلوبین در ارتباط با حمل کربن دی اکسید نقش کمتری دارد.

بیشترین مقدار کربن دی اکسید به صورت یون بیکربنات در خون حمل می‌شود.

کربنیک اسیدراز به سرعت کربنیک اسید را به یون بیکربنات و هیدروژن تجزیه می‌کند.

گفتار ۲ تهويه شش

شش‌ها

شش‌ها درون قفسه سینه و روی پرده ماهیچه‌ای میان‌بند قرار دارند.

بیشتر حجم شش‌ها را کیسه‌های حبابکی به خود اختصاص داده‌اند و ساختاری اسفنج‌گونه را به شش می‌دهند.

هر یک از شش‌ها را پرده‌ای دولایه به نام پرده جنب فراگرفته است.

☰ در تنفس آرام و طبیعی، میان‌بند نقش اصلی را بر عهده دارد.

☷ بازدم برخلاف دم، فرایندی غیرفعال است.

☷ فقط در بازدم عمیق، ماهیچه‌های بین دنده‌ای داخلی و ماهیچه‌های شکمی منقبض می‌شوند.

شکل ۱۲ (صفحه ۴۰)

۱ شش چپ به علت مجاورت با قلب، از شش راست قدری کوچک‌تر است.

۲ به علت وجود کبد در سمت راست بدن، هنگام دم نیمة چپ دیافراگم پایین‌تر از نیمة راست آن قرار می‌گیرد. (سراسری ۹۹)

۳ تعداد لوب‌های شش راست بیش از تعداد لوب‌های شش چپ است؛ شش راست ۳ لوب و شش چپ ۲ لوب دارد. (سراسری ۹۹)

☰ شش‌ها دو ویژگی مهم دارند:

۱ هنگامی که حجم قفسه سینه افزایش می‌یابد، شش‌ها باز می‌شوند؛ در نتیجه فشار هوای درون شش‌ها کم شده و هوای بیرون به درون شش‌ها کشیده می‌شود.

۲ ویژگی کشسانی شش‌ها در بازدم نقش مهمی دارد که به علت این ویژگی شش‌ها در برابر کشیده شدن مقاومت نشان می‌دهند و تمایل دارند به وضعیت اولیه خود برگردند.

حجم‌های تنفسی

☰ مقدار هوایی که به شش‌ها وارد یا از آن خارج می‌شود به چگونگی دم و بازدم ما بستگی دارد؛ بنابراین حجم‌های مختلفی از هوا را می‌توان به شش وارد و یا از آن خارج کرد.

ظرفیت‌های تنفسی

==== ظرفیت تنفسی، مجموع **دو یا چند** حجم تنفسی است.

==== ظرفیت حیاتی، مقدار هوایی است در حدود **۴۸۰۰ میلی لیتر** که پس از یک دم عمیق و با یک بازدم عمیق می‌توان از شش‌ها خارج کرد و برابر با **مجموع حجم‌های جاری**، ذخیره **دمی** و ذخیره **بازدمی** است.

==== ظرفیت تام، **حداکثر** مقدار هوایی است که شش‌ها می‌توانند در خود جای دهند (**حدود ۶۰۰۰ میلی لیتر**) و برابر است با **مجموع** ظرفیت حیاتی و حجم باقی‌مانده.

سایر اعمال دستگاه تنفس

◀ تکلم

==== پرده‌های صوتی را هوای بازدمی به ارتعاش درمی‌آورد؛ بنابراین چون **در هنگام تکلم بازدم** صورت می‌گیرد، می‌توان دریافت که در هنگام تکلم، **برچاکنای به سمت بالا** است.

◀ سرفه و عطسه

==== چنانچه ذرات خارجی **یا** گازهایی که **ممکن است مضر** یا **نامطلوب** باشند، به مجاری تنفسی وارد شوند، باعث واکنش سرفه یا عطسه می‌شوند.

تنظيم تنفس

==== **دم**، با انقباض میان‌بند و ماهیچه‌های بین‌دنده‌ای خارجی آغاز می‌شود.

==== تنفس، **دو** مرکز عصبی دارد که **هر دو** در ساقه مغز قرار دارند؛ یکی در **پل مغزی** و دیگری در **بصل النخاع**.

❸ به **غیر** از پیامی که از مرکز تنفسی در پل مغزی به بصل النخاع صادر می‌شود، عامل دیگری نیز در **پایان دم مؤثر** است و آن، پیامی است که از شش‌ها ارسال می‌شود.

❹ افزایش کربن دی‌اکسید نسبت به کاهش اکسیژن عامل مهم‌تر و **تأثیرگذارتری** در تنظیم تنفس است.

تنوع تبادلات گازی ۳ گفتار

☰ در تک‌یاخته‌ای‌ها (مانند پارامسی) و جانورانی مانند هیدر که همهٔ یاخته‌های بدن می‌توانند با محیط تبادلات گازی داشته باشند، ساختار ویژه‌ای برای تنفس وجود ندارد؛ اما در سایر جانوران، ساختارهای تنفسی ویژه‌ای مشاهده می‌شود که ارتباط یاخته‌های بدن را با محیط فراهم می‌کنند.

تنفس نایدیسی

☰ نایدیس‌ها، لوله‌های منشعب و مرتبط به هم هستند که از طریق منافذ تنفسی به خارج راه دارند.

☰ منافذ تنفسی در **ابتدا** نایدیس قرار دارند.

☰ انشعابات پایانی، که در کنار همهٔ یاخته‌های بدن قرار می‌گیرند، بن‌بست بوده و دارای مایعی است که تبادلات گازی را ممکن می‌کند.

❸ در **هر** جانوری که تنفس نایدیسی دارد، **دستگاه گردش مواد** در انتقال گازهای تنفسی نقشی **ندارد**.

❹ در **هر** جانوری که تنفس نایدیسی دارد، **خون تیره و روشن معنا و مفهومی ندارد**؛ به عبارت دیگر **ناقل پروتئینی** (هموگلوبین) در انتقال گازهای تنفسی نقشی ندارد.

❸ هر جانوری که تنفس نایدیسی داشته، دستگاه گردش خون باز دارد (پس مویرگ ندارد).

- یادآوری:** دوستان عزیز در اینجا یادی هم از دوره اول دبیرستان (سال نهم) می‌کنیم که بی‌نصیب از این قسمت رد نشود.
- حتماً در علوم سال نهم خوانده‌اید که بندپایان به چهار گروه (حشرات، سخت‌پوستان، هزارپایان و عنکبوتیان) تقسیم‌بندی می‌شوند و اگر کمی به ذهنتان فشار بیاورید یادتان می‌آید که صدپایان جزء گروه هزارپایان بودند.
  - در علوم نهم، درباره حشرات خوانده‌اید که سوراخ‌های تنفسی در سطح پایینی شکم آن‌ها وجود دارند.
  - فراوان‌ترین گروه بندپایان، حشرات هستند.

❹ هرچه از سطح بدن (محل منفذ نایدیس) در طول نایدیس‌ها پیش برویم از قطر نایدیس‌ها کاسته شده و به انشعابات کوچک‌تری تقسیم می‌شوند.

تنفس پوستی

☰ در تنفس پوستی شبکه مویرگی زیرپوستی با مویرگ‌های فراوان وجود دارد و گازها را با محیط اطراف از طریق پوست مبادله می‌شوند.

❺ در بی‌مهرگانی که تنفس پوستی دارند، این روش تنها روش تنفس است؛ ولی در مهره‌داران شش‌دار که تنفس پوستی دارند، این روش عامل کمک‌کننده به تبادلات گازی است و نقش اصلی در تبادل گازها بر عهده شش‌هاست.

سطح پوست در جانورانی که تنفس پوستی دارند، مرطوب نگه داشته می‌شود.

تنفس پوستی در دوزیستان و کرم خاکی وجود دارد.

تنفس آبششی

تنفس آبششی هم در بی‌مهرگان و هم در مهره‌داران قابل مشاهده است.

ماهیان و نوزاد دوزیستان، آبشش دارند.

انواع آبشش:

ساده‌ترین آبشش‌ها، بر جستگی‌های کوچک و پراکنده پوستی هستند؛ مانند آبشش‌های ستاره دریایی.

آبشش ستاره دریایی فاقد خار، کمان و رشته‌های آبششی است.

جهت حرکت خون در مویرگ‌ها و عبور آب در طرفین تیغه‌های آبششی، برخلاف یکدیگر است. به عبارت دیگر 180° درجه با یکدیگر اختلاف دارند و این اختلاف جهت حرکت، سبب افزایش تبادلات گازی میان خون و آب می‌شود.

بسیاری از جانوران آبزی (نه همه آن‌ها) با آبشش تنفس می‌کنند. وال‌ها و دلفین‌ها از پستانداران محسوب می‌شوند و شش دارند.

شکل ۲۱ (صفحه ۴۶)

۱ به هر کمان آبششی یک سرخرگ ورودی با خون تیره وارد و یک سرخرگ خروجی با خون روشن خارج می‌شود.

۲ هر رشته آبششی شامل چندین تیغه آبششی است و درون هر تیغه آبششی، یک شبکه مویرگی خونی وجود دارد.

تنفس شش

☰ حلزون از بی مهرگان خشکی زی است که برای تنفس، از شش استفاده می کنند.

☰ در مهره داران شش دار ساز و کارهایی وجود دارد که باعث می شود جریان پیوسته ای از هوای تازه در **مجاورت بخش مبادله ای** برقرار شود که به سازو کارهای تهویه ای شهرت دارند.

☰ مهره داران دو نوع سازو کار متفاوت در تهویه دارند:

۱ پمپ فشار مثبت

۲ مکش فشار منفی

☰ **كورباغه** با پمپ فشار مثبت، هوا را به شش ها هدایت می کنند.

شکل ۲۲ (صفحه ۴۶)

۱ در **انتهای** فرایند بازدم و در **ابتدای** فرایند دم، شش ها **تقریباً** خالی از هوا هستند.

۲ در **ابتدای** فرایند دم، بینی باز است و هوا به **درون** حفره دهانی **وارد می شود**.

☰ **پس از** پر شدن حفره دهانی از هوا، بینی **بسته شده**، سپس ماهیچه های دهان و حلق با **انقباض** خود، هوا را با **فشار** به شش ها **وارد می کنند**.

☰ در انسان، سازو کار **فشار منفی** وجود دارد که در آن، هوا به وسیله **مکش** حاصل از **فشار منفی**، به شش ها **وارد می شود**.

☰ **پرندگان** به علت **پرواز**، نسبت به سایر مهره داران **انرژی بیشتری** مصرف می کنند و بنابراین به **اکسیژن بیشتری** نیاز دارند.

پرندگان **علاوه بر** شش ساختارهایی به نام **کیسه‌های هوادار** دارند که **کارایی تنفس آن‌ها را نسبت به پستانداران افزایش می‌دهد.**

شکل ۲۳ (صفحه ۴۶)

در پرندگان **۹ عدد**، کیسه هوادار وجود دارد (**۴ کیسه هوادار عقبی و ۵ کیسه هوادار جلویی**).

- هر یک از دو انشعاب نای به یکی از شش‌ها وارد می‌شود.
- ۲ عدد از کیسه‌های هوای جلویی در طرفین نای قرار گرفته‌اند.
(سراسری ۱۴۰۱)
- یکی از کیسه‌های هوایی جلویی در محل دوشاخه شدن نای قرار دارد.
(سراسری ۱۴۰۱) این کیسه بین دو شش مشترک است.